Год. XXXV — Варна, 6 Янрарий 1931 г. — Брой 239 и 240

Абонаментъ:
За година . . 55 лв.
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:
Официални по 2 лв. на квадр. сант.; търговски по споразумение.

Варненски Общински Вестникъ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСѢКИ ПЕТЪКЪ.

Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна.

Редакцията
ул. „Царь Борисъ", Бабаджовото здание II-ия етажъ.

Броя 1 левъ.

Рождество Христово. *Днесъ, когато християнитѣ по цѣлото земно кълбо празнува рождениато на Сина Божи, нека ни бѫде позволено да направимъ едно малко сравнение между онова, което Христосъ до деня на своята мъченическа смърть проповѣдваше и днешната печална действителность.*

Следвало би, щомъ чествуваме този свѣтълъ день, да вѣрвдме въ учението на Христа, да пазимъ Неговитѣ завети и да ги прилагаме на дѣло.

Вънишниясъ блѣсъкъ и фарисейщината сѫ биле винаги диаметрално противоположни на принципитѣ на християнизма.

Христовото учение е най-свѣтлата проява на човѣшната душа.

Великиятъ учитель ни казваше:

— Да обичаме ближния си, да не връщаме зло за зло, да не крадемъ, да не убиваме, да не си завиждаме единъ други и пр.

Днесъ когато злобата и ненавистьта съ пуснали дълбоки корени въ нашия обществен и политически животъ; когато алчностьта за забогатяване е одвханала изцѣло човѣшкия духъ; когато на всѣка крачка се прилага максимата на най-голѣмия врагъ на християнството — Мойсей: око за око — зѫби за зѫбъ; когато свѣта е разделенъ на два враждуващи лагери готови всѣки моментъ да се унищожатъ, — учението на Христа се явява не само парадоксално но дори безсмислено.

И наистина: ако ония които редятъ сѫдбинитѣ на народитѣ следваха поне отчасти примѣра на Спасителя на човѣчеството, нѣмаше да има неправдани на земята, нѣмаше да има победени и победители.

Нѣщо повече: днесъ на стотици хиляди наши сънародници въ Добруджа, Македония, Тракия и западнитѣ покрайнини е забранено да се молятъ Богу на матерния си езикъ. Неправди има и ще има до тогава до когато принципитѣ на христовото учение не легнатъ въ окновитѣ на всѣка инициатива на всѣко общочовѣшко дѣло.

Не се ли направи това, никога нѣма да има миръ и любовь на земята и лошитѣ дороци все повече, ще разяжтъ основитѣ на всѣко добро и общополезно начинание.

Новата година

Пожелания на кмета на града г. П. Бяновъ.

По случай новата 1931 година кмета на Варна

П. Бяновъ

отправя следнитѣ пожелания къмъ варненскитѣ граждани:

Всѣка нова година посрещаме съ надежда за по добри бѫднини. Отъ всѣка изтекла година ний се мѫчимъ да почерпимъ поуки за извоюване на едно по щастливо бѫдаще.

Изтеклата 1930 година се характеризира като година на финансова и стопанска кризи, които засегнаха цѣлия свѣтъ. Ний сме свидетели на отраженията на тия кризи въ мощни държави като С. А. Щати, Франция, Англия и др. Нашето отечество, осакатено и изтощено отъ войнитѣ, не избегна сѫдбата на останалитѣ държави въ Европа Земледелското съсловие поради спадане цѣнитѣ на хранитѣ, преживѣва едно много тежко положение. Стопанската криза, засегнала тъй чувствително земледѣлското население, намѣри своето естествено отражение и въ градоветѣ. Варна, осакатена отъ войната, лишена отъ своя хинтерландъ, преживяваща една постояна криза отъ 1913 год. насамъ, при сложилитѣ се напоследъкъ общи и тежки стопански условия, преживѣва дѣйствително много тежки дни.

Индустрия, търговия, занаяти, работничество, дава своята тежка дань на страшната стопанска криза.

Варна не би могла съ локални мѣрки да избегне това, което е общо за всички.

Но тя би могла съ редица мерки отчасти да поправи ония злини, които й се нанесоха отъ жестокото осакатяване презъ 1913 год.

Въ тая насока, представители на разнитѣ съсловия съвместно съ постоянното присѫствие на Варненската община обмислятъ редица мерки, които отчасти биха помогнали за възстановяване търговското значение на Варна. Тия условия сѫ насочени въ три направления: въвеждание на благоприятни сточни тарифи, обявяване Варна въ свободно пристанище и съкъсяване на разстоянието Варна — София. Въ това направление се развиватъ безшумно усилия на добри Варненски граждани.

За варненъ отъ голѣмо, съдбоносно значение увеличаването съ успѣхъ започнатото дѣло. Голѣми усилия за успѣха на това дѣло ще се проявятъ презъ настѫпващата 1931 година.

Дано новата 1931 година донесе реализирането на първитѣ две искания и поставяне начало на изпълнение на третото. Съ тия благопожелания поздравлявамъ съ новата година всички варненци.

Размѣнени новогодишни пожелания.

По случай новата 1931 год. между Н. В. Царя и кмета на града сѫ размѣнени следнитѣ телеграми:

Бяновъ — градски кметъ
Варна

София Двореца

Царицата и азъ благодаримъ сърдечно Вамъ и гражданството за любезнитѣ честитки и пожелания по случай новата година която желаемъ да бѫде щастлива и благополучна за всички.

Царьтъ.

София
Двореца — Негово Величество
Царя

Отъ името на варненскитѣ граждани щастливъ се считамъ да честитя на Ваше Величество и на Нейно Величество Августейшата Ви съпруга нова година.

Нека Всевишния да дарува на Величества дълъгъ и щастливъ животъ за величието на България.

Кметъ Бяновъ.

Изслужено време отъ пенсионеръ не може да се установява съ свидетелски показания.

Праздникъ на любовьта. . .

Бѣше въ онова далечно време. . .

Тогава мракъ покриваше морната земя. . .

Слънцето не бѣ тъй красиво. Цвѣтята не бѣха тъй прекрасни, а пѣсеньта на птичкитѣ бѣ тъй тъжна! . . .

По безкрайното житейско море се носеше зловещо ехо: „Азъ съмъ смъртьта, умразата и лѫжата!" . . .

Тъмно, мрачно, адъ и страхотно бѣ. . .

Въ полската низъ, вмѣсто цвѣтя, кости и трупове, а надъ тревитѣ вмѣсто утринна росица — капка кръвь. . .

Животътъ течеше бавно. . .

Той се кѫпеше въ сълзитѣ на милиярди същества и се багреше въ тѣхната собствена кръвь. . .

Тогава, тъй отдавна, градината на живота бѣ превърната въ страшна арена на братоубийства, мѫсть и жажда за кръвь. . .

Години на сълзи, дни на горесть и печалъ, минути на животъ и смърть се нижеха единъ следъ другъ по бурното и страшно море на живота, а по хоризонта непрожедна мрачи на . . . . . .

Некѫде отъ далече изъ глѫбинитѣ на живота се дочуваше едва доловимъ зовъ:

Свобода! Свѣтлина! . . .

Той бързо се разтилаше по цѣлата земна ширъ, подне се отъ всички човѣци, *понесе се нагоре и процепи небеснитѣ простори.* . .

. . . . . .

И въ една прекрасна нощь, тамъ отъ приказния изтокъ изгре прекрасна звезда по красивия небосклонъ.

Нейната свѣтлина прониза мрака на живота и стигна тамъ гдѣто се роди човѣкътъ на любовьта, мѫдростьта и истината. . .

. . . . . .

Утро!

Изгре слънцето въ своята чудна прелѣсть.

Цъвнаха цвѣтята и птички запѣха химни на любовьта. . .

А отъ всички краища на свѣта кервани отъ хора изпълваха пѫтекитѣ водящи тамъ гдѣто сочеше свѣтлината на звездата. . .

. . . . . .

Утихна морето на живота. Пъстроцвѣтна дѫга окраси небосвода, а на хилядитѣ уста, красивата звезда сложи цѣлувката на любовьта. . .

Химни, цвѣтя поклонение на пратеника небесенъ! . . .

. . . . . .

И на морната земя настѫпи свѣтълъ праздникъ на любовьта. . .

. . . . . .

И тогава и сега, намѣриха се човѣци, които не можаха да оцѣнятъ това велико благо пратено като най скѫпъ дарь на човѣка. . .

И сега тази величествена звезда пронизва мрака и слага своята цѣлувка на любовь, братство и свобода. . .

Нека отворимъ сърдцето си за нейния свѣтълъ лѫчъ. Този лѫчъ е струна, която свързва насъ съ него. . .

Тогава, само тогава можемъ да празднуваме този праздникъ на любовьта.

Тогава намъ ще бѫде свѣтло и красиво! . . .

Кирилъ Георгиевъ.

Кмета на гр. Бургазъ г. Каназирски е назначенъ за директоръ на новоучредената дирекция, която ще има за задача облекчение положението на земледелското население.

Завчера г. Каназирски посети града ни въ връзка съ уреждането на редъ въпроси по закупването на храни непосредствено отъ производителното население.

Българскитѣ градинари въ Русия, които сѫ изявили желание да се завърнатъ отъ Русия въ България и сѫ направили постѫпки лично тѣ или тѣхнитѣ близки, да се обръщатъ направо къмъ българската царска легация въ Варшава.

ВАРНА

Кратки исторически бележки. Културенъ животъ. Поминакъ на населението. Варна като курортъ.

Варна, най-голѣмиятъ морски градъ на България и първиятъ български курортъ, е разположено на изхода на провадийската долина, която отваря лесенъ пжть за съобщение между това пристанище и вжтрешността на северна България. Градътъ е много старъ и най-напредъ се наричалъ Одесосъ. Той принадлежалъ къмъ дългата редица колонии, които енергичнитѣ жители на далечния Милетъ основали по брѣговетѣ на Черно море и неговото начало се отнася къмъ 572 г. Пр. Хр. — когато както съобщава Скимонсъ, надъ Медийцитѣ царувакъ Астиагъ.

Гръцкитѣ колонисти заварили тукъ тракийското племе кробизи, съ което завързали близки връзки, и следъ време имената на тракийскитѣ божества, почнали да се явяватъ по монетитѣ на града. Между Одесосъ и голѣмитѣ културни средища на югъ започва оживенъ търговски обмѣнъ, колонията бързо забогатява и Одесосъ както и Аполония (днешния Созополъ) ставатъ голѣми културни центрове въ които намиратъ най-широко разпространение художественитѣ производства на античното искуство. Многобройнитѣ изящни капители, статуйки мраморни колони и скъпи златни и сребърни предмети, намѣрени въ старата часть на сегашния градъ, сочатъ яснолицния обликъ на нѣкогашния Одесосъ, който не е билъ чуждъ, нито на лукса, нито на културата нс старитѣ гръцки градове още въ V в. Пр. Хр. Следващитѣ векове уголѣмили неговото богатство и неговото значение на културенъ центъръ.

Къмъ III в. Пр. Хр. той почналъ да сѣче монети което, продължило цели шестотинъ години.

Градътъ се развивалъ своводно и семъ миролюбиво уреждалъ всички въпроси съ околното население, което било организирано въ много малки държавици. Въ IV в. Пр. Хр. съ създаването на Македонската държава, положението се измѣнило. Филипъ II обсаждалъ града въ 341 г. Пр. Хр., а при Александра Велики Одесосъ влѣзълъ въ състава на неговата голѣма монархия. При неговия наследникъ Лизимаха, Одеситанцитѣ повдигнали въстание в дно съ северния си съседъ Калатисъ (днесъ Манкалия) обаче биле сломени. Едва съ смъртьта на Лизимаха (281 г. Пр. Хр.) тѣ придобили отново своята свобода и въ III вѣкъ Одесосъ става най-голѣмия търговски градъ северно отъ балкана, както показватъ многобройнитѣ сребърни тетрадрахми отъ тази епоха, сѣчени съ името на Александра Велики, които се ползували съ особено предпочитание между върваритѣ. Този разцвѣтъ на града продължилъ и по късно.

Съ идването на римлянитѣ въ I. в. Пр Хр. градътъ попадналъ пъдъ тѣхна власть, но той не загубилъ своето значение и запазилъ правото да сече монети. На едната страна на които, презъ императорската епоха е изобразенъ римския императоръ. Въ тази епоха той стоялъ най напредъ начело на съюза на западнитѣ черноморски градове, нареченo Пента полисъ, но това първенство отстъпилъ по после на Томи (сега Кюстенджа). Монетитѣ отъ императорската епоха се отличеватъ съ изящество и разнообразие. По изобразената сграда на тѣхъ, можимъ съ сигуроность да твърдимъ, че въ Одесосъ се издигалъ голѣмъ храмъ на нѣкое божество отъ гръкоримския пантеонъ. Отъ възпоменателнитѣ монети въ честь на Имп. Траяна и Гордиана се вижда, че градътъ билъ удостоенъ съ посещение отъ тѣзи императори.

Брѣговетѣ на Черно море посрещнали благосклонно първитѣ апостоли на християнското учение и още въ първитѣ вѣкове Одесосъ билъ християнски градъ. Въ града и околностьта били построени множество черкви, чийто основи разкриваме днесъ. Между тѣхъ ней знаменета е черквата на Джанаваръ тепе до Варна въ която се откри изящно златно саркофагче отъ VI в. ск. Хр. украсено съ сапфири и смарагдъ.

Въ бурнитѣ години на преселението на народитѣ и малко по-късно името на града не се споменава, но съ идването на българитѣ въ VII в. Сл. Хр. той се явява съ ново име Варна, което име е свързано и съ основаването на българската държова. Византийцитѣ не могли да спратъ бурния напънъ на българитѣ отъ северъ и тѣ стигнали, както съобщаватъ летописецътъ, до Варна, близо до Одесосъ, където се склюсиъ въ 679 миръ. Съ този миръ се поставило началото на българската държава на Балкански Полуостровъ.

Стопанскиятъ животъ на България въ първитѣ вѣкове на нейното съществувание, както въ повечето държави отъ тази епоха не се нуждаелъ отъ оживена търговия съ далечни презморски страни, но Варна привличалъ вниманието на българскитѣ ханове. Наблизо — въ Провадия, се намѣраха български надписи отъ българския Ханъ Омортагъ (началото IX в.), а до Варна оловенъ печатъ на Царь Бориса (умр. 907 г.) което показва, че презъ първото българско царство. Варна билъ български градъ.

Съ възстановяването на второто българско царство, Варна отново пада въ български ржце. — Калоянъ превзема града въ 1201 г. неговото значение пораства отъ XIII в. И въ Българирия се начева оживенъ икономически животъ. Търговията се водила по суша — отъ Дубровникъ на Адриатическо море къмъ вжтрешностьта и по море, главно съ италианскитѣ републики Генуа и Венеция, кото били посредници за близкитѣ пазари. Варна става главно пристанище на България Генуезци и Венецианци иматъ тукъ складове на стоки. Въ 1352 въ Варна има венециански Консулъ. а наскоро — 1387 г., се сключва търговския договоръ между генуезци и независимия владетель на С. И България Иванко, което сочи за оживенитѣ търговски връзки между Генуа и Варненско. Наскора следъ това града сполетѣла участьта на другитѣ български земи — падналъ подъ турцитѣ.

Въ тази епоха край неговитѣ стени станало голѣмото сражение на 1444 г. Въ първитѣ години на турското нашествие въ Европа, мисълта за тѣхното изгонване въодушевявала мнозина християнски владетели на западъ.

Печалната участь на похода на Сигизмунда въ 1396 г. при Никополъ не убила окончателно вѣрата въ възтържествуването на християнска храбрость носитель на идеята за прогонването на турцитѣ по-късно се явява полскиятъ краль Владиславъ който се отправи на далеченъ походъ къмъ бреговетѣ на Черно море, за да се прехвърли въ Цариградъ и нанесе ударъ въ центъра на турската държава, която имала за столица тогава Одринъ. Обаче венецианскитѣ кораби, които трѣбвало да пренесатъ Владислава не дошли, а по неговитѣ дири стъпвалъ турския султанъ Муратъ и сражението между Християни и турци станало на 4 клм. западно отъ Варна покрай добришкото шосе. Въ сражението намѣрилъ своята смърть младиятъ краль, християнскитѣ войски били разбити. Вестьта за поражението на християнството при Варна поразило цѣла Европа и градътъ предобилъ известность въ все мирната история.

Въ 1925 г. по починъ на тогавашния полски министъръ въ България Д-ръ Грабовски на могилата при полусражението е поставенъ гранитенъ блокъ съ надписъ за споменъ на геройската смърть на младия кралъ. Какъвъ е билъ културниятъ животъ на Варна въ тази епоха, сведения нѣмаме. Но оставеното ни описание въ видъ на поема за сражението отъ 1444 г. отъ единъ местенъ житель показва, че въ XV в. все още се пазела традицията на старата образованость.

Въ 17 в. градътъ билъ ограбванъ отъ смѣлитѣ морски казашки шайки, поради което се построили укрепления.

Когато турцитѣ почнали да губятъ свитѣ владения покрай севернитѣ брѣгове на Черно море, Варна придобилъ голѣмо стратегическо значение и билъ силно укрепенъ. Той става една отъ опоритѣ на прочутия четвероъгълникъ, Силистра — Русе — Шуменъ Варна, който спиралъ не веднъжъ опититѣ на руситѣ да проникнатъ въ вжтрешностьта на страната. Градътъ билъ обсажданъ на нѣколко пжти, но бива превзетъ само веднъжъ — въ 1829 г., въ която година присжтствувалъ при обсадата и руския императоръ Николай I.

Въ турско време Варна засилва постоянно своето търговско значение и когато въ 18 и 19 в. въ икономическия животъ на източна Европа отново настжпва оживление, Варна, поради своето благоприятно положение за съобщение съ северъ, става най-голѣмия търговски центъръ на западното черноморско крайбрѣжие. Той е пристанище не само на България, но и на Влахия и на голѣма часть отъ средна Европа за търговията й съ Цариградъ.

Стокитѣ били пренасяни по Дунава за Русе и отъ тамъ по сухо до Варна. Пжтьтъ Русе — Варна билъ постоянно задрьстенъ отъ многобройнитѣ товари съ различни стоки, возени повече съ биволски и волски кола. Поради голѣмото значение на водния пжть и кжсото разстояние между Русе и Варна, една английска компания построила въ 1868 г. между тѣзи два пункта желѣзница и Варна станалъ отправенъ пунктъ за съобщенията между Цариградъ и Срѣдна Европа, което значение загубилъ съ прокарването на ж. п. линия Бѣлградъ — София — Цариградъ.

Видно мѣсто въ историята на града заема борбата на българския елементъ въ предосвободителната епоха да направи Варна не само икономически, но и културенъ центъръ на българитѣ въ варненско. Населението въ варненско въ по-голѣмата си часть и следъ покоряването на Варна отъ турцитѣ, оставало българско, както сочатъ чужди пжтешественици, отъ които на първо мѣсто абатъ Бошковичъ отъ 17 вѣкъ. Следъ войнитѣ на Екатерина Велика презъ 18 вѣкъ, това население орѣдяло, но въ началото на 19 вѣкъ цѣло варненско и Добруджа били заселени съ българи отъ южна България, които се завръщали отъ Бесарабия. Българското население напирало вече здраво предъ градскитѣ врати, но града оставатъ чуждъ. Едно незначително малцинство българи, търговци и занаятчии, които се организирали въ българска община къмъ шестдесетѣ година на миналия вѣкъ, повели упорита борба за извуюване църковни правдини и успѣли да наложатъ Варна като центъръ на борбата въ с. и. България. Тѣ отворили българско училище и черква въ 1860 г. и показали рѣдка прозорливость и настойчивость при разрешнието на въпроса за български митрополитъ. Тѣ преценили много вѣрно значението на този институтъ въ единъ български край, съ небългарски центъръ и искали на всѣка цена седалището на митрополита да бжде Варна. Знаменателна е преписката по този въпросъ между Варна и българската община въ Цариградъ. Поради редъ причини, варненци не били удовлетворени, но митрополитътъ взелъ титла Варненско Преславски и Варна станалъ центъръ на епархията следъ освобождението.

Влиянието на гърцизима въ епохата предъ цьрковната борба, тукъ било много силно, за което съдействували и българи, които, за да бждатъ смѣтнати за културни, говорили гръцки. Не по малка причина за това било и смѣсването у проститѣ хора на понятията за религия и народность. На това влияние подкосило краката окончателно освобождението, съ което една голѣма вълна българско население, съ гордо самочувствие, залѣло града и придало на неговия обликъ български характеръ.

Следъ освобождението Варна напредва бързо и стига завидно благосъстояние. Катоваженъ морски пунктъ градътъ се съедини съ ж. п. линия съ столицата, прокара се линията Варна — Добричъ и се построи модерно пристанище. Всичко това съдействува за прѣкомѣрното развитие на града. Той стана центъръ почти на цѣлата вносна търговия на страната и важно износно пристанище на Северна България. Обаче Букурешкиятъ миръ въ 1913 г. отжсна отъ него пребогатия хинтерландъ Добруджа и следъ войната голѣма часть отъ търговията се премѣсти въ Софиия, и Варна не можеше да се развива съ темпа на миналитѣ времена. Нѣщо — по-лошо — икономически той започна да запада.

Днесъ Варна брой 61 хиляди жители и е трети градъ по население въ България следъ София и Пловдивъ. Той е единъ отъ първитѣ български културни центрове. Варна е седалище на митрополитътъ, има мжжка и дивическа гимназия, висше търговско училище, търговско-индустриална камара, археологически музей и други културни учреждения. Всички европейски държави иматъ тукъ консулства, които улесняватъ връзкитѣ между България и другитѣ държави.

***

Варна е модеренъ градъ. Неговата физиономия следъ освобождението се измѣни бързо, както бързъ е бил живота на българитѣ въ всички направления. Градътъ има прави и широки улици, хубави кжщи съ обширни градини посадени съ цвѣтя и овощни дръвета. които придаватъ на града отдалечъ особено красивъ видъ. Отъ старитѣ квартали, съ тѣсни улички и изкривени дъсчени кжщи, които инакъ предаваха особенъ ориенталенъ видъ на града, почти нищо не е станало. Навсѣкъде сж прокарани хубави улици които въ центъра сж съ асфалтова настилка, което намалява праха, тъй изобиленъ въ българскитѣ градове поради липса на лѣтни дъждове.

Тежкото положение, въ което и падна града следъ европейската война, насочи вниманието на варненци да използуватъ природнитѣ богатства на своя градъ и да

Задълженията на Варненската община къмъ държавата.

Внесенъ е законопроекта за уреждането на тия задължения.

Кмета на града г. Вяновъ презъ време на последното си пребиваване въ София е успѣлъ да уреди окончателно и въпроса за старитѣ задължения на нашата община.

Както е известно тия задължения спъваха до голѣма степень стопанската дейность на общинската ни управа.

Като резултатъ на постъпкитѣ на г. Вяновъ, м-ра на финанситѣ г. Молловъ е внесълъ въ народното събрание законопроектъ за изплащане отъ Варненската градска община на ариететата по 5% и заемъ 1907 г. и по аванситѣ и срещу нереализирания емисионенъ заемъ отъ 1911 год.

Изплатенитѣ отъ държавното съкровище ариерета по заемитѣ на Варненската градска община, образувани на 31 мартъ 1930 год., а именно ариетета по 5% външенъ заемъ 1907 год. и тия по изпълнителенъ листъ, изданенъ въ полза на В Н. Банка и прехвърленъ на В. З. Банка, срещу общината, за аванситѣ, отпуснати отъ Б. Н. Банка срещу нереализирания емисионенъ заемъ 1911 г., ще бждатъ изплатени отъ общината въ срокъ отъ 10 години, начиная отъ 31 мартъ 1933 г., съ равни шестмесечни вноски, платими на 31 мартъ и 30 септемврий всѣка година, при 10% лихва, съ падежъ на първата вноска 30 септемврий 1933 год.

Отъ 31 мартъ 1930 до 31 мартъ 1933 г. общината ще плаща само лихвитѣ на ариеретата, образувани на 31 мартъ 1930 год: по 5% годишна лихва за 5% външенъ заемъ 1907 год. и по 12% за аванситѣ срещу нереализирания емисионенъ заемъ. Лихвитѣ се внасятъ всѣко шестмесечие — на 31 мартъ и 30 септемврий.

За всѣко закъснение се плаща лихва по 10 на сто годишно.

Разширението на бюфета при морскитѣ бани

...вни питания и отговори; прехраната на града; старитѣ дългове на общината; ново шосе Варна - Кестричъ. Подпомагане беднитѣ.

...седание 29 Декември 1930 г.

Заседанието се откри точно въ 4½ часа въ фоайето на новия общински театъръ, подъ председателството на кмета г. Д. Яновъ. Присъствуватъ почти всички г. г. общински съветници.

Преди да се пристъпи на разглеждане на дневния редъ г. *Аврамъ Гачевъ* отправи питане къмъ постоянното присъствие—вѣрно ли е, че единъ отъ общинскитѣ лекари нанесълъ побой надъ работници въ клиницата и ако е вѣрно, какво е направило постоянното присъствие за да се разследва този инцидентъ.

Същия пита: Въ какво положение се намира въпросъ за одръжкитѣ на работницитѣ. по фонда обществени осигуровки. По сведение на запитвача работницитѣ не можели да се ползватъ отъ облагитѣ на този законъ, тъй като общината не е внесла одръжкитѣ, които е правила отъ работницитѣ — надничари при общината.

Хр. Мирски отъ името на опозиционния блокъ протестира за дето въ последното заседание на общинския съветъ не се дало възможность на съветника г. Дим. Янакиевъ да се изкаже свободно по въпроса за прехраната на града.

Ние искаме, каза г. Мирски, да се защита престижа и авторитета на общ. съветъ, а сжщо така и волята на г. г. общ. съветници.

Кмета г. Яновъ: Вдигнахъ последното заседание на общ. съветъ, защото нѣмаше кой да говори. г. Янакиевъ бѣ завършилъ речьта си, когато обявихъ заседанието за закрито. Нѣмамъ съмъ намѣрение да игнорирамъ достойнството на когото и да било. г. Кмета съобщи, че на запитванията на Гачевъ ще отговори въ едно отъ следующитѣ заседания.

Пристжпи се къмъ разглеждане на дневния редъ:

Удобриха се нѣколко търгове за доставка мушами за пожарникаритѣ, за доставка каруци за хвърляне смѣть и др.

Общ. архитектъ г. Богдановъ докладва преписката по решението на специалното курортно комисия по разширението на бюфета на централнитѣ морски бани. Докладчика изтъкна нуждата отъ това разширение, като подчерта, че при сегашното положение на терасата, тя не може да се използва презъ пролѣтьта и есеньта, поради това, че е изложена на вѣтрове.

г. Богдановъ представи единъ проектъ за покриването на терасата съ стъкленъ покривъ. Проекта и чертежитѣ бѣха разгледани отъ всички общ. съветници.

Ил. Кръстевъ: Като членъ въ курортната комисия, когато разглеждахме този въпросъ, азъ останахъ на особено мнение. Намирамъ, че при днешната остра стопанска и финансова криза, излишно е да се хвърлятъ 400,000 лева за разширяването на терасата. Ще гласувамъ противъ тоя проектъ.

Авр. Гачевъ намира, че проекта, който се поставя на разискване не трѣбва да се приеме преди всичко по формални причини.

Той намира, че тази поправка на терасата не е предвидена въ благоустройствения планъ който билъ вече приетъ отъ съвета. Освенъ това оратора намира, че сумата е много голѣма, и че преди всичко общината трѣбва да се притече на помощь на бедницитѣ съобразно съ средствата съ които разполага и следъ това да се харчатъ пари за „луксове".

Ст. Пешевъ: И азъ съмъ на сжщото мнение. Мотивитѣ на г. Кръстевъ и на г. Гачевъ сж и мои мотиви. Противопоставямъ се на политиката на пост. присжтствие което е насочило вниманието си изключително на курорта. Безспорно азъ не съмъ противъ издигнето на нашия градъ като курортъ.

Но преди всичко, ние трѣбва да създадемъ поминъкъ и благоденствие за гражданитѣ и тогава да мислимъ за курорта.

Е ли крайна необходимость да се изразходятъ 400,000 лв. за единъ стъкленъ покривъ?

г. Пешевъ изтъкна че терасата открита, е по удобна и се обяви противъ покриването ѝ.

Д. Дабковъ. Когата се сложи този въпросъ на разискване въ курортната комисия, повдигна се въпроса и за средствата. Запитахъ отъ кждe ще взематъ средства — респективния пом. кмета отговори, че разширението ще се извърши отъ наемателя на бюфета за смѣтка на общината т. е. наемателя ще плати сумата за поправката и следъ това ще се удържатъ паритѣ отъ наема.

Азъ вѣрвамъ, че така разширена тераса, наема ще се покачи чувствително, защото ще може да се посещава отъ рана пролѣть до късна есень. Въпросътъ не е окончателенъ Едно подобрение може да стане, но съ по малко средства.

Д-ръ Цоневъ каза че наемателя билъ готовъ да извърши поправката за смѣтка на общината.

Ако не се направи поправката, нѣма да получи и наема, който имаме сега. Накрая г. Цоневъ заяви че ще гласува за едно подобрение на терасата.

Ст. Поповъ. Курортната комисия не се занима съ въпроса дали общината има тия 400,000 лева, които ще бждатъ нужни за за поправката. Комисията разгледа само техническата страна на въпроса.

Азъ не одобрявамъ доклада който ни направи г. Богдановъ.

Н. Поповъ иска въпроса да се отложи малко за да бжде проученъ по добре. Той подчерта, че едно подобрение на бюфета ни терасита е повече отъ положително.

Азъ съмъ билъ отдавна на мнение, каза г. Поповъ, че трѣбва да се направи нещо за да се предпази терасата отъ ветрове.

Азъ съмъ противъ единъ такъвъ проектъ какъвто ни се представи. Добре е пост. присжтствие да се занимае сега за сега само съ въпроса за огражданието на първата на терасата.

Зл. Брѣчковъ подкрепи мнението на г. Поповъ, като заяви, че общината въ тази криза не бива да хвърля толкова много пари за работи които не сж толкова належащи.

Хр. Мирски иска да се направи само онова, което общ съветъ е определилъ отъ по-рано да се извърши. Има подобрения за удобствия и подобрения належащи Това което ни се предлага е подобрение за удобства. Ако е въпросъ за поправки, трѣбва да се направятъ известни приспособления въ старитѣ топли бани.

Ц. Хинджиевъ. Така както ни се предлага проекта е много голѣмъ. Ние не можемъ да авансираме 500 хил. лева отъ касата на общината въ тази криза. Проекта да се раздели на две — най напредъ да се направи терасата и да се похарчатъ помалко пари. Но понеже отъ всички страни ни показва по желание да се отложи въпроса, безспорно е, че пост. присжтствие ще се съгласи съ това общо пожелание.

Кмета г. Яновъ каза че въпроса за терасата се смѣта за отложенъ и се мина на другитѣ въпроси.

Арх. Богдановъ направи другъ докладъ за направа клозети въ новитѣ бани, а сжщо така и за създаване нѣкои удобства въ централнитѣ морски бани, които ще улеснятъ стопанисването на банитѣ.

Говориха г. г. Авр Гачевъ и Ж. Желябовъ, които се изказаха противъ доклада.

Кмета г. Яновъ каза, че пост. присжтствие оттегля и този въпросъ и съ това дебатитѣ по него се прекратяватъ

Започнаха дебатитѣ по доклада на зав. комисарството по прехраната за смилане на брашно отъ закупеното общинско жито.

Поради напредналото време и за да се даде възможность на г. г. общ. съветници да проучатъ по добре въпроса, дебатитѣ се отложиха за следующето заседание.

Заседанието се закри въ 7 часа вечерьта.

30 XII 1930 г.

Заседанието се откри въ 4½ часа.

Кмета г. Яновъ поиска и общ. съветъ реши, да се увеличи параграфа на бедни, сакати и недъгави, който е изчерпанъ, съ 100,000 лева.

Авр. Гачевъ предложи да се избере една комисия която да ревизира таблицитѣ, понеже имало много граждани съ малъкъ доходъ, които не били признати за бедни.

Кмета г. Яновъ. Нѣмамъ нищо противъ предложението на г. Гачевъ, обаче въпроса не е така лекъ за да може да се разреши въ 1—2 дни.

Въ редовната сесия на съвета, която се открива на 12 януарий ще се избере специална комисия да се занимае съ тия таблици.

г. Яновъ докладва върху онова, което е направилъ презъ последната си командировка въ София.

Въ връзка съ проспектитѣ, които печатаме сега въ Държавната печатница, каза г. Яновъ, трѣбваше да направя постжпки за премахването личнитѣ полицейски карти за чужденцитѣ, както и за издействуване 50% намаление по Б. Д. Ж за лѣтовищитѣ, които ще дойдатъ въ Варна.

Министерството на Вжтрешнитѣ работи разреши въпроса за личнитѣ карти въ благоприятна смисъль — картитѣ за чужденцитѣ които посещаватъ българскитѣ курорти се отменяватъ. За наленето по Б. Д Ж. отъ 50% ми заявиха отъ м вото на желѣзницитѣ, че ще се свика една специална комисия, която ще се занимае съ въпроса какво трѣбва да се направи за да се улеснятъ курортистите Надявамъ се че и този въпросъ ще се разреши така, както го искаме ние.

Ходихъ въ м вото на благоустройството за да ходатайствамъ да се построи ново шосе отъ Варна до Кестричъ за да се избѣгне минаването на каруци по шосето Варна — Евксиноградъ, което, както знаете е вече китонирано. М ра на благоустройството ми заяви, че това ще стане, обаче въ продължение най много на две години. Шосето ще минава презъ хозята.

Другъ важенъ въпросъ, който наложи отиването ми въ София е въпроса за старитѣ дългове на Варненската община.

За тази цель е внесенъ законопроектъ въ камарата. Успѣхъ да належи, лихвитѣ по тия задължения да почнатъ да текатъ не отъ 1 май 1930 година, а отъ 1 януарий 1931 год.

Следъ това започнаха разисквания по прехраната на града въпреки че тя не бѣ въ дневния редъ. Станаха много голѣми пререкания.

Накрая по предложение на Ник. Поповъ назначи се една комисия въ която влизатъ само опозиционери, която комисия да ревизира протокола на комисията назначена отъ кмета по опредѣление рандемана на хлѣба.

Извънредната сесия на съвета се закри въ 8 часа.

Новъ способъ за пречистване водата.

Въ Тунисъ и околноститѣ сжществуватъ множество малки рѣчички, блата и др. подобни барички, които имать кална и съ лошъ вкусъ вода. Множество лѣкари-санитари сж писали и препоржчвали различни способи. Болшинството отъ тѣхъ сж неприложени понеже костватъ скжпо и се мъчно манипулира съ тѣхъ.

Напоследъкъ професоръ Муренъ е успѣлъ да изнамѣри единъ много простъ апаратъ съ който се и много леко работи. Професорътъ е приспособилъ единъ алембикъ, който изложенъ на сънцето, пречиства водата и я прави годна за употребление.

Започналъ е да излиза въ града ни новъ седмичникъ „Народенъ гласъ" подъ редакторството на г. П. Из. Търновски, адвокатъ.

Искренно сърадваме колегата Търновски и му пожелаваме успѣхъ.

обърнатъ въ първостепененъ морски курортъ. И действително, Варна има всички условия да съперничи съ други курорти, придобили вече световно име. Той притежава обширенъ плажъ, съ свѣтълъ дребнозърнестъ пѣсъкъ, най модерни морски бани, задъ които се простира обширенъ крайморски паркъ — бисера на града, просторно кокетно казино, хубави хотели и приятенъ климатъ, съ бездъждовно лѣто, който е разхладяванъ отъ морския вѣтъръ. Но Варна може да се гордѣе и съ своята околность. Нито единъ градъ на западното черноморско крайбрежие не се радва на такова разнообразие на терена и такива пленителни пейзажи, както Варна. Цѣлата околность е останала въ зелинина. Насреща сж стръмнеятъ носъ Галата и уютнитѣ градини на карантината, на северъ монастиря С. Константинъ, царскиятъ дворецъ Евксиноградъ и по надалечъ издълбанията въ скалитѣ Аладжа монастиръ

отъ кждето се открива широкъ морски хоризонтъ, изгледи къмъ носъ Емине и цѣлиятъ добруджански брѣгъ до носъ Калиакра. На югъ отъ града се простира спокойното варненско езеро и до него гористия хълмъ Дженавиръ Тепе, съ развалини на стариненъ храмъ.

Въобще природата е събрала всичко, което да привлѣче човѣка на почивка край варненския брѣгъ. Има едно похвално усърдие у управа и граждани да създадатъ отъ града единъ модеренъ курортъ и усилията въ това направление сж увѣнчани съ успѣхъ

Разбира се, Варна, като курортъ, не може да си възвърне онова благосъстояние, което имаше съ богатия хинтерландъ Добруджа и съ голѣмата си търговия до войната. Въпреки увеличаването на населението поминъкътъ става мжченъ и голѣма часть варненци почватъ да се пръскатъ въ другитѣ български градове.

Ст. Андреевъ.

Исторически справки.

Холерата и пожарътъ въ Варна презъ 1854 година.

Всички дворове на църквитѣ се напълнили съ гробове. Гръцки комплотъ. Какъ сж разпореждали тогава французитѣ съ Варна.

Преди окъло 77 години нашиятъ градъ е билъ, почти целия унищоженъ отъ стихиенъ пожаръ.

Въ сащото време се появила холера, която взела нѣколко стотинъ жертви. Интересни подробности по тия събития намираме въ известията на Варненското археологическо д во отъ 1914 год.

Въ тия „Известия" варненския гражданинъ Г. Димитровъ пише:

„Единственъ най опасенъ врагъ и непрiятелъ, нападащъ като отъ засада варненскитѣ жители и лагеритѣ на съюзенитѣ французи, английски и турски войски противъ който човѣчеството и сега още мъчно намира предпазителни мѣрки е била появилата се тогава епидемична гровна болесть, жестоката холера. Тая страшна болесть е пренесена тукъ главно отъ французкитѣ войски изъ мѣота, отъ кадето тѣ идвали и дето върлувала епидемията, именно: Галиполи, Пирей, Малта, Авиньонъ, Арла, Марсилия и цѣла южна Франция.

По цели стотини, казва И. Миколау ежедневно умирали и отъ войската и отъ гражданитѣ. Въ лагеритѣ палатки съ десятки лежали войницитѣ, па и въ града нѣмало семейство безъ холернинъ. Много хора сж измрели и всички дворове на църквитѣ се напълнили съ гробове.

По нѣмане на мѣото, почнали да погребватъ мъртавцитѣ въ терена горе отъ Баба-радовата чешма между Салхана капусу и Ибрямъ-ага капусу (т. е между приморската градина и мѣжката гимназия). Следъ като се напълнили и това мѣсто, отстжпило се на християнитѣ мѣста вънъ отъ града, която на лѣво отъ Салхана капусу се простира къмъ Али бей табии (между главния входъ на морската градина и французкия пансионъ). Войницитѣ биле погребвани въ полето, дето сж французкитѣ и английски гробища и на дѣсно отъ Салхана капусу къмъ дола до Аквариума Край помената гробища сж били после направени сегашнитѣ гръцки и български гробища (край шосето за Еакиноградъ).

***

На 27 юли 1854 год. на св Пантелеймонъ, казва Николау, около 7 часа вечерьта избухна пожаръ отъ заведението на Емфиеджия, което било пълно съ памукъ и разни спиртни пития и въ което пламакътъ стигналъ отъ отсрещната страна дето било заведението на Емфиеджията и даже на горния му етажъ защото прозорцитѣ му биле отворени.

Тоя пожаръ унищожилъ целия пазаръ до пристанището, табакхането и до Балъкъ пазаръ. Пожарътъ тралъ цѣлата нощь, заградилъ и цитаделата „барутхане" която французитѣ покрили съ намокрени вълнени платове изваденн отъ кораби, защото опасностьта била много голѣма: 8 милиона патрони и всичкитѣ муниции на войската биле складирани въ тази цитадела. На пазаря сж станали много безредици и грабежи.

Стопанитѣ въ начало спасили отъ погибель всичко що сж имали по ценно; но малко по късно, около 9 часа вечерьта, постави се воененъ кордонъ който съ щиковетѣ отдалечавали всѣкиго, който искалъ да отиде на заведението си. На цѣла една рота турци войници, дошли съ секири и лопати, французитѣ, обаче не й позволили да се доближи и да влезе въ пазаря; така щото всичкитѣ почти дюгени изгорели. По-голѣмъ грабежъ е станалъ отъ французкитѣ които на другия день, следъ потушаването на огъня, продавали на гражданитѣ на найнищожни цени разни предмети като скъпоценни платове, захаръ, кафе и др.

А барутъ хането било спасено отъ французитѣ, които разрушили едно здание, съединено съ него,

На англичанитѣ изгорели два голѣми склада, а на французитѣ, нѣкои багажи.

Гражданитѣ пъкъ претърпели ний голѣми загуби. Само дюгенитѣ, колкото сж биле къмъ Балъкъ пазаръ и погоре, се спасили отъ пожара.

Относително причинитѣ на пожара, вѣрно е само това що официално маршала Сеитъ-Арно е писалъ: Въ началото пожара се отдаде на нѣкакъвъ си гръцки комплотъ, но доказа се че катастрофата е ставала вследствие невниманието на нѣкой си търговецъ.

ХРОНИКА.

Честитимъ на читателитѣ си новата 1931 година и имъ пожелаваме щастие и радость.

Варненски общински вестникъ честити на абонатитѣ и читателитѣ си светлитѣ Христови празници.

Министерството на финанситѣ съ окржжно № 11298 отъ 14 того нарежда да не се изискватъ отъ чужденцитѣ мжже и жени бирнически удостовѣрения при визиране паспортитѣ имъ за престояване въ курортитѣ отъ 15 май до 15 октомари.

Тази наредба е постоянна и нѣма да се подновява ежегодно.

Международната конференция за хигиена на селата ще се състои презъ м цъ Априлъ 1931 г. Конференцията се свиква по предложение на испанското правителство.

Законопроекта за създаване спортни игрища е привършенъ отъ специална комисия. Общинитѣ отпущатъ безплатно мѣста, а държавата, окрѫзитѣ и общинитѣ отдѣлятъ едно на хиляда отъ редовнитѣ си годишни бюджети.

Софийската община е открила приютъ за деца отъ 2 - 7 години.

Пловдивския общ. съветъ е гласувалъ единъ кредитъ отъ 500,000 лв. отъ който съ 300 000 да се купи подаръкъ на Тѣхни Величества царя и царицата и 200,000 за раздаване на беднитѣ граждани по случай женидбата на царя.

Въ Плѣвенъ типовия хлѣбъ се продава 4 лева за 900 грама и бѣлия 5 лв за 900 грама.

Курортното бюро при общината е просто отрупано съ запитвания отъ Полша, Чехия, Германия Турция и др. държави относително лѣтовището ни. Интересътъ къмъ Варна като курортъ отъ година на година става по-голѣмъ.

МЕДИЦИНСКА КОЛОНА

Лѣкуване захарната бо песть чрезъ операция

Въ последното заседание н виенскитѣ лѣкари д-ръ Ф Депшъ е челъ рефератъ върх въпроси за въздействието чрез операция на размѣната на за харнитѣ материи. Откритият преди нѣколко години отъ аме рикански лѣкари инсулинъ — загадачния секретъ на стомаш ната слюнческа жлеза, който по настоящемъ се употребя ва съ голѣмъ успѣхъ при лѣ куването на захарната болѣст предизвика цѣла революци въ областьта на размѣна на захарнитѣ вещества. Отъ тога ва клиническитѣ опити за лѣ куване па тая болесть чрез операция не сж престанали. Предполагаше се по рано че регулирането на захарното от дѣляне сигурно се намира подъ влияние на нервитѣ и състои съ свръзка съ черния дробъ. Това не бѣ точно установено. Но извършенитѣ напоследъкъ сензационни опити, които били приложени надъ три животни се състоятъ въ това че всички водящи за черния дробъ сим патични нервни сждове били прерѣзани и по тоя начинъ цѣлата нервозна регулация би ла преустановена. У оперираните животни въ течение на близкитѣ месеци било констатирано все по малко присжтствие на захарь въ кръвьта да же при приемане отъ организма повече захарни вещества. За практическото приложение на оперативния методъ на лечение захарната болесть и у хората не става още дума защото проучванията сж въ самото начало. Но сигурно по-късно тоя начинъ на лѣкуване ще може да се прилага у ония болни, у които инсулинътъ не въздейства добре.

Държавенъ служителъ, който то изпълнява две длжности не може да получава две заплати, нито целитѣ възнаграждения и на двѣтѣ длъжности, тъй като това не е допуснато изрично въ закона.

Анкета за общинскитѣ изборни права на жените у насъ

Продължение отъ бр 238

Вѣрно е, че българката не е подготвена за участие въ политическия животъ. Но нима българинътъ е подготвенъ, макаръ че повече отъ половина столѣтие взема участие въ тоя животъ? Нима липсата на подготовка е аргументъ срещу правата на жената и изобщо срещу правата на гражданина? Нима има нужда да припомняме, че свободата и упражняване правата сж политическия въздухъ за гражданина, въ който демокрацията крепне и се развива? Днесъ изтъкнатия аргументъ е изгубилъ и онова привидно значение, което е имало нѣкога.

По-важенъ е втория аргументъ. Тоя аргументъ има за основа егоизма на мжжа, който е запазилъ за себе областьта на политическия животъ. Не е вѣрно, че природата е предназначила жената само за майка и домакиня. Това е измислица на мжжа, който е гледалъ на жената като майка и е стоварилъ върху нея всички домашни грижи. Нито майчинството, нито домакинскитѣ грижи могатъ да бъркатъ на жената така, че да не може да упражнява наравно съ мжжа политическитѣ права. Съ развитието и усложняване на живота, съ напредъка на културата, съ широкото разпространение на научнитѣ и техническитѣ знания обществените и и домашни служби и работи на мжжа и на жената се така смѣсиха, че мжчно може да се тегли строга разграничителна линия между тѣхъ. Нима не виждаме тенденцията, особено у по заможния и у работническия свѣтъ, да бжде освободена жената отъ кухнята изобщо отъ домашната работа, като всичко това става дѣло на обществени предприятия и търговия? Сочимъ това като фактъ, безъ да го удобряваме или отричаме. Не може сериозно да се попържа, че като се дадътъ всички политически права на жената, тя ще се отвлѣче и ще напустне своитѣ майчински и домакински задължения. Опитътъ въ държавитѣ, дето женитѣ иматъ права, напълно опровергава това допущане. Нима мжжете, като иматъ право и ги упражняватъ, сж измѣнили на своитѣ бащински и съпружески задължения? Нима и сега безъ да иматъ права, нѣкои жени не се отнасятъ пренебрежително къмъ майчинскитѣ си и домакински задължения? Тукъ работата не е до права, а до личностьта, до нейното възпитание и до наследствени предразположения.

Като не може да се даде нито единъ сериозенъ аргументъ противъ правата на жената, обратно, има много доводи въ полза на сжщитѣ права. Тукъ ще изтъкнемъ само нѣкои отъ тѣхъ.

Когато се дадътъ права на българката, тогава тя и формално и фактически ще бжде призната за равноправенъ членъ на обществото, а съ това ще се подигне женското самочувствие, ще се издигне жената въ собственитѣ си очи. Който знае огромното влияние на самочувството въ живота на личностьта, той ще оцени въпросното издигане на жената, която упражнява най голѣмо влияние върху челядьта и общо върху семейството и неговия животъ.

Участието на жената въ политическия животъ у насъ ще внесе въ него новъ елементъ. Женската лекота, нежность, сърдечность, сръмежливость, ще упражни благотворно влияние върху политическитѣ отношения и борби, дето сега сж въ стълкновение нашитѣ мжжки и български груби, а често и варварски похвати. Женственото, което жената носи съ себе и въ себе, ще упражни влияние върху политическитѣ отношения и борби, за да ги смекчи и да ги направи почовѣчни. А това е толкова важно за нашия политически животъ, че само то е достатъчно да убеди хората на политиката да се съгласятъ да бждатъ дадени права на жената, стига сжщитѣ хора да не гледатъ на въпроса съ мжжко предубеждение.

Има, обаче, единъ основенъ и съ нищо необоримъ аргументъ въ полза на правата на жената. Това е правото ни като човѣкъ. Защото жената преди всичко е човѣкъ, па тогава е жена, полъ. И който посега и ограничава това право, макаръ да се крие задъ нѣкаква целесъобразность, той е врагъ на свободата, той е подтисникъ на половината отъ човѣцитѣ.

Прочее, нищо не може да се оправдае понататъшното търпение на ограничение правата на жената въ нашата страна: *трѣбва да бжде допусната жената като избирателка и като избираема при избори за общински съвети.*

Проф. Д-ръ Ст. Кировъ

Моето мнение по въпроса е отдавна известно. Азъ отивамъ дори и по-далечъ: не само за общинскитѣ съвети жената трѣбва да се допусне като избирателка и избираема; но днесъ е добъръ случай: ника нека почнемъ отъ общината.

Нѣма никакви мотиви, които да оправдаватъ лишението на жената отъ политически права. Нѣма и никакви текстове, въ конституцията или въ законитѣ които да го налагатъ. — Ако бѣхъ депутатъ, азъ щѣхъ смѣло да подкрепя вашето искане.

Азъ съмъ противъ премахването на училищнитѣ настоятелства — единичкото мѣсто, дето жената се допуща като избираема (като оставимъ неприложения до сега законъ за землед камари).

Дим. Гичевъ, нар. представитель.

Жената трѣбва да добие пълни права!

Българката никога не е била третирана като заложница, или безправна вещь, слушаща за удоволствие на мжжа. Тя е вземала и взема участие наредъ съ мжжа не само въ стопанската дейность, но и въ духовния и културенъ животъ на племето ни. Образа на добрата майка и грижитѣ на любящата съпруга сж окрили духътъ и подтиквали къмъ творчество и подвигъ много отъ дейцитѣ на духовното ни възраждане.

Днесъ, когато жената редомъ съ мжжа понася тяжеститѣ на живота, когато тя е и въ фабриката, и въ канцеларията, и въ училището, нѣма никакви разумни съображения да бжде лишена отъ правото заедно съ мжжа да мисли и направлява обществения ни животъ. Ние сме за пълното равноправие между половетѣ. Жената да добие пълни избирателни права — да бжде избирателъ и избираемъ. Н йното участие въ обществения и политически животъ ще смекчи и облагороди обществените борби.

Ние пожелаваме на българката да добие въ най-скоро време правата си, но да не забравя и първото си право и дългъ: — сама добра гражданка, да подготви достойни, съзнателни и преданни граждани на тая страна.

Печатница Д. Тодоровъ Варна.

ЧУДНИЯТЪ КОЛЕДЕНЪ ПОДАРЪКЪ

(Английска приказка).

Бѣше коледна вечерь.

Бащата седеше на чело на трапезата, майката седеше на края, а децата — на срѣдата. Всички бѣха сериозни и замислени.

Да бждете нещастни е лошо въвъ всѣко врѣме, но най-лошо е да бждете нещастни срещу Коледа. Хората казватъ: „Честита Коледа!“ и такава тя трѣбва да бжде.

Всичко това е добро, но мжчно е да бждете честити, когато нѣмате що да ядете и когато нѣмате пари; а тъй бѣше съ това сѣмейство, което седеше на трапезата. Мжчно е да бждете честити още и когато отечеството ви прѣживѣва тежки минути, когато има голѣма революция, когато дюкянитѣ сж затворени и вратитѣ на кжщитѣ — заключени отвжтре, когато царьтъ и царицата избѣгатъ отъ своя хубавъ палатъ и никой ги не знае кждe сж.

А още по-лошо бѣше съ тази нещастна страна срѣщу сжщата тази Коледа.

— „Радвамъ се, че тази вечерь ще дойде Коледа“, — каза най-малкото дѣте, което гризѣше малкото коматче сухъ хлѣбъ — „Радвамъ се, че ще дойде Коледа.“

Коледа никога не ги е забравила, защо ще ги забрави сега? Тя нѣма работа съ революция и съ бунтовници. Тя идва да зарадва малкитѣ дѣца, които сж били добри; а тѣзи дѣца, наистина, бѣха добри, хубави, мили дѣчица.

Бащата въздъхна тежко. Майката се помъчи да бжде весела но скоро стана печална.

— „Страхъ ме е, дѣца, че тя тази вечерь нѣма да дойде,“ — каза тя — „ще трѣбва да я чакаме до другата година, когато се разпръснатъ черните облаци надъ нашата страна.“

— „Тѣ се пръснаха вече мамо,“ — каза най голѣмото момиче, което седеше до прозореца и показа къмъ небето, гдѣто грѣеше свѣтлата мѣсечина и къмъ широкото пространство, покрито съ бѣлъ снѣгъ.

— „Каква хубава нощь!„ — каза то тжжно; — „защо да не дойде Коледа? Не знаете ли нейната шейна и елените съ звънчетата! Защо да не дойде да ни донесе подаръци.

— „Тя нѣма да дойде въ тая лоша земя,“ — каза бащата строго, — „нито заради тия хора, които изгониха добрия си царь.“

— „Но ние ще помогнемъ на царя,“ — каза най-малкото момче. — „Коледа нека дойде!“

Тѣ спуснаха завѣсатѣ на прозорцитѣ и се навъртѣха край огъня и захванаха да приказватъ чудни вълшебни приказки. Врѣмето течеше бързо. Бѣше станало много късно.

Неочаквано нѣкой почука на външната врата.

Кой може да бжде тъй късно срѣщу Коледа? Кой можеше да бжде въ тия смутни врѣмена?

Бащата се двоумѣше, дали да отвори.

Чуканото се повтори — по-силно и по-нетърпѣливо. Бащата се реши да излѣзе и отвори вратата.

Една завита фигура стоеше на бѣлия, хрусковъ снѣгъ — фигура на високъ човѣкъ, завитъ въ дълга мантия.

— „Господине“, — каза той важно, — единъ коледенъ подаръкъ отъ единъ приятель, в емиго.“

Той държеше малко вървичче и прѣди бащата да разбере точно, какво иска да му каже, тикна го въ ржцѣтѣ му обърна се, метна се на коня, който седеше до него и се изгуби.

Всички се зачудиха, когато бащата се завърна съ вървичето въ ржцѣ. Очудването се обърна въ нѣмо изумление, когато развързаха вървичето и намѣриха малко дженце, хубаво, розово, здраво и облечено въ най хубави дрешки.

— „Бѣдно, малко създание!“ — каза майката и го взе въ ржцѣтѣ си. — „Но, увы! Ние имаме толкова гърла да храним!“,

Но едно очудване се замѣняше съ друго. Когато майката взе дѣтенцето, отъ вървичето единъ пакетъ падна на пода съ голѣмъ шумъ. Съ треперящи ржцѣ бащата отвори пакета Той съдържаше слѣдната поржка:

„Името й е Блаженна; гледайте я добре. Съдържанието въ този пакетъ ще ви послужи за нуждитѣ до слѣдната година “

Наистина това бѣ необикновено. Наистина това мжчно можеше да се повѣрва. Прѣди една минута гладни и безъ петаче, а на слѣдната минута пари за много, много дни.

— „Азъ си знаехъ, че Коледа нѣма да ни забрави“, — каза най малкото дѣде съ щастлива усмивка. Да, тя всѣкога носи щастливи усмивки, тази чудна коледна вечерь.

Дѣтенцето растѣше на сила и на хубость; заедно съ него, всичко въ това семейство отиваше на добро. Като че ли малкото създание донесе не само пари, но и щастие, което разбира се, е по-добро. Може би, защото името му бѣ Блаженна.

Днитѣ си течеха и пакъ дойде тази хубава коледна вечерь. Пакъ всички седѣха около огъня и приказваха чудни приказки И каквото се случи на миналата Коледа, случи се и сега: пакъ нѣкой почука на външната врата. Това бѣ пакъ човѣкътъ, завитъ съ дългата мантия.

— „Господине,“ — каза той — „какъ е малкото момиченце?“

— „Много добре — каза бащата. — „Наистина много, добрѣ! Нѣма ли да влѣзешъ да го видишъ?“

„Не още“, — каза чужденецътъ и като му подаде единъ пакетъ добави: „Коледенъ подаръкъ отъ единъ приятель“. Слѣдъ това се обърна метна се на коня си и се изгуби въ тъмнината

Въ пакета пакъ имаше много пари — да стигнатъ за цѣла година Най малкото дѣде още еднажъ каза:

— „Азъ си знаехъ, че Коледа нѣма да ни забрави!“

И вѣрвате ли, че това, което ви разказахъ, се случи и на слѣднята година и още на слѣднята, когато Блаженна растѣше, и разхубавѣваше, и бѣше обичана тъй, както само най-малкитѣ дѣца могатъ да бждатъ обичани?

Но колкото наближаваше Коледа, бунтоветѣ въ тая земя се усиливаха. Народътъ се повдигна срѣщу бунтовницитѣ. Той захвана да иска своя добъръ царь, когото бѣ изгубилъ.

Достигна слухъ за далечна война. Шепнеше се, че царьтъ има войници, които се биятъ за него и че той ще накаже тия, които му направиха зло. Слуховетѣ замрѣха. Но че царьтъ си имаше войници — това бѣ истина, Цѣлиятъ народъ бѣше на негова страна. Почна се голѣма война и царьтъ спечели победата. Той влезе въ столицата си и отиде въ палата си сърдъ радостьта на поданицитѣ си.

Тая коледна вечерь, много по чудна отъ всички прѣдишни, пакъ запари доброто сѣмейство събрано около огъня, на приказки, а посрѣдъ бѣше малката Блаженна, която слушаше и се чудеше.

Чу се пакъ очакваното чукане на външната врата Сжщо както по напрѣдъ бащата отвори и чужденеца стоеше прѣдъ него Земята бѣше бѣла, снѣгътъ блѣстѣше подъ сребърната мѣсечина.

—„Господине“, — каза високиятъ човѣкъ, — дойдохъ за Блаженна“.

— *Дошълъ за Блаженна!* Какво искаше да каже чужденецътъ? *Дошълъ за Блаженна!* Думитѣ му се чуха и въ кжщи и на всички лицата побѣлѣха като платно.

— „Дойдохъ за Блаженна“, — промълви бащата, — „но азъ не очаквахъ това“.

— „Защо?“ — попита чужденецътъ студено.

— „Защото я обичаме“, — отговори той, — „защото и тя ни обича “

„Донесохъ ви коледенъ подаръкъ отъ единъ приятель“, — прѣдължи високиятъ човѣкъ — „Той е три пжти по-скжпъ отъ първитѣ; но въ замѣна на него, азъ искамъ дѣтето“.

— „Кажи нашиятъ приятель, че ние го обичаме повече отъ паритѣ“, — каза бащата. — „Кажи му, че ние сме за него и майка, и баща, и братчета, и сестричета, и че ней е по мжчно да се отдели отъ насъ Ако настоява тя може да се отиде, но пие не можемъ да я продадемъ още еднажъ. Паритѣ нѣма да вземемъ.

— „Могали да влѣза вжтрѣ?“ — каза чужденецътъ. Той влезе въ салона и прѣзъ него въ стаята, гдѣто бѣ събрано сѣмейството. Неговото влизане обърна вниманне на всички; още повече, когато отвя главата си и свали мантията си.

Той бѣше царьтъ!

— „Господине“, — каза царьтъ, — „Блаженна е моя дъщеря Азъ знаехъ, че ти си добъръ човѣкъ и твоята съпруга е добра жена и твоитѣ дѣца сж добри дѣца, затова повѣрихъ малката книгиня на вашитѣ грижи, докато прѣминатъ тия страшни врѣмена. Сега тѣ вече се изминаха и настанихъ щастливи дни. Азъ пакъ съмъ въ царството си, на трона си и трѣбва да си взема момичето, което единъ день ще бжде ваша царица“.

Тѣхна царица! Въображавало ли си е дѣтето, което тѣ бѣха отгледали, че единъ день тя ще бжде тѣхна царица? Наистина това бѣ по-чудно отъ най-чудните имъ приказки.

Тѣмъ бѣше много мжчно, когато прѣмѣниха Блаженна, за да я прѣдадатъ на баща й. Но още по мжчно бѣше на самата Блаженна.

— „Чакайте“, — каза царьтъ съ блатъ гласъ. — „Не искамъ да бжда жестокъ. Ще почакаме до утре. Да видимъ утрото какво ще ни донесе“. Като каза това, Негово Величество си легнѣ.

А утрото донесе още по-чудни работи. Въ какви чудни врѣмена живѣеха тѣ тогава! Утрото донесе коли, карети и множество слуги. Тѣ взѣха бащата, майката, братчетата и сестричкитѣ, а срѣдъ тѣхъ малката Блаженна, и ги заведоха въ царския палатъ гдѣто щѣха да живѣятъ за напрѣдъ.

Каква славна Коледа!

— „Азъ си знаехъ, че Коледа нѣма да ни забрави! — каза най-малкото дѣте.

Нашето земледѣлие.

Достигнатитѣ резултати отъ дейностьта на Варненската Подвижна Земледѣлска Катедра презъ 1929—1930 година.

1 Земледѣлски инвентаръ. Плугове 13514, брани 3559, валяци 109, култиватори 487, редови сѣялки 175, триори 376, окопачки 450. подривачи 40.

2. Обработка на почвата. Подмѣтка на стърнищата презъ 1929 год. 269,890 дек. Подмѣтка на стърнищата презъ 1930 година 220,450 дек. Есенна дълбока орань презъ 1929 година 507.377 дек. Пролѣтно бранувание и култувиране презъ 1930 год. 47,365 дек.

3. Сортиране и инкрустиране на семето презъ 1929 г., а) Триориране на семето за посѣвъ 9,210,000 кгр, б) Инкрустиране на семето за посѣвъ 1,512 350 кгр.,

4. Редовна сеидба презъ 1929 1930 год. 36 542 дек.

5. Засѣта площь съ сортови семена пшеница презъ 1929 - 1930 год. 127,849 дек., употрѣбено семе 2 556 980 кгр.

6 Доставяне фуражни семена презъ 1929—1930 год., а) Фий 112 дек., б) Люцерна 10700 дек. всичко има въ окржга люцернови ливади 17,000 декара, в) Кръмно цвекло 1,400 дек.

7. Стопански постройки до 1.IV.1930 год., а) Торище 278, б) Обори нови 70, в) Обори ремонтирани 170, г) Свинарници 65, д) Кокошарници 240.

8. Работа по подобрение на лена и конопа, доставени сж семена презъ 1929 – 30 год., а) Ленъ — нѣма, б) Конопъ 1,000 кгр , Засѣто пространство презъ пролѣтьта на 1930 год., а) Ленъ 180 дек., б) Конопъ 420 дек.

9. Допълнителни и зимни земледѣлски училища: Допълнителни земледѣлски училища – 1, Ученици и ученички 24 и 10 курсистки, свършили ученици и ученички — осемь и курсистки 20 Ржководитель — Агрономъ 1, Учители и учителки — 2. Зимни Земледѣлчески Училища — 3. Ученици – 128, Директоръ—Агрономъ—1, Учители—3.

Всички свършили до сега зимнитѣ земледѣлски училища – 516 ученици.

10. Борба съ болеститѣ и неприятелитѣ по културни растения. а) Доставени лѣкарства: Паржка зеленина 150 кгр. Стрихнинъ 5 кгр., Карболинеумъ 150 кгр , Коскотанъ 250 кгр., б) Лекуване култури: Лозя отъ лозовия молецъ, Пръскане овощни дръвчета противъ разнитѣ болести, Кускутанъ по люцерната, Борба съ полскитѣ мишки.

11. Борба противъ „Гнилеца“ по пчелитѣ. Прегледани сж всичко пчелни кошери —5 3.9 Открити заразени отъ „Гнилецъ“ — 5 кошера, които се онищожиха и заплатиха отъ държавата.

12. Раздадени овощни дръвчета презъ 1929—30 год., а) Овощни дръвчета 53,300 броя, б) Основани овощни градини—1210 дек, отъ които 800 дек. комплектни.

13. Бубарство и черничарство презъ 1929—30 год, а) Отхранихя се 89 унции бубено семе, получено 5930 кгр. паш кули, б) Раздадоха се черничеви разсадъ—461,450 броя, в). Раздадоха се черничеви дръвчета 6 845 броя, г) Основаха се черничеви ливади 348 броя, а всичко има за сега основани черничеви ливади 950 дек., д) Основаха се черничеви градини 310 дек., а всичко до сега има черничеви градини—400 дек.

14. Скотовъдство, а) Доставени сж бичета за общински разплодници на 20 общини, б) Нерези за 40 общини, в) Прасета за обзавеждане свиневъдни станции—158, г) Основани сж 46 свиневъдни станции, д) Доставени сж кочове за разплодъ на отдѣлни стопани—32 броя, е) Кокошки и пѣтли—145 броя, ж) Действували сж презъ настоящата година държавни жребци—21 въ 17 села и 2 града — Варна и Провадия, з) Покрити сж отъ жребцитѣ 1680 кобили.

Разгласява се на населението, че българската народна банка въ скоро врѣме ще започне да купува за смѣтка на държавата, български сребърни монети отъ 5, 2, 1 и 0·50 лева. Покупката ще става по дневния курсъ. Притежателитѣ на такива монети ще ги представятъ въ банковитѣ клонове. и агентури.

Инвалидитѣ отъ войнитѣ, които иматъ загубена работоспособ ность 30% не се освобождаватъ отъ лична пжтна повинность.

Галактионъ.

И НА ЗЕМЯТА МИРЪ ЛИ?...

Когато презъ тихата декемврийска нощь, преди 1930 години, се родилъ на земята Синъ Божий, Господъ нашъ Исусъ Христосъ, раждането Му било съпроводено съ необикновени събития. На небесата се явила нова, необикновена звезда, а небесното войнство, св. ангели, пѣяли божественния химнъ: „*Слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволения!*" Отъ тогава и до днесъ тоя божественъ химнъ всеки ежедневно се възглася отъ християнскитѣ църкви, хиляди християнски проповѣдници говорятъ върху тоя химнъ отъ църковнитѣ амвони, отъ най-древни времена и до сега; а сето, че отъ миналото столѣтие и до днесъ се изредиха и изреждатъ конференции, въ които блисватъ цвѣтътъ на цивилизованитѣ народи, конференции свѣтски и църковни, идеалътъ на които е: да се тури край на кръвопролитнитѣ, жестоки и разорителни войни за народитѣ и да постжпи онова мечтано отъ пророка Исая царство, щото *мечоветѣ да се прековатъ на орала и, копията на сърпове: народъ срещу народъ да не дигне мечъ и вече да се не учатъ на война* (Ис. 2:4).

Ще настжпи ли нѣкога това мечтано отъ пророка Исая време? Съ положителность може да се отговори, че никога на тоя грѣшенъ свѣтъ, който споредъ думитѣ на апостола Иоана Богослова, „*въ зло лежи*", миръ, братство и разбирателство никога нѣма да настжпи между народитѣ. Защо? затова, че до като въ духовната природа на човѣка царуватъ силата, гордостьта, завистьта, злобата, отмъщението, племенното и религиозно различие, които сж пустили дълбоки корени въ тая му природа, *която е наклонна да върши не доброто, което желае, а злото, което не желае*, както казва апостола Павелъ, тоя ненадминатъ дълбокъ психологъ на човѣшката дума, човѣчеството, което по думитѣ на жалнопѣвеца пророка Давида, се е уприличило на „несмисленитѣ животни", никога нѣма да бжде искрено въ желанието си за осжществяването на възвестения отъ ангелитѣ миръ и благоволение. Нѣма нужда да се спираме и говоримъ каква е днешната действителность. Всичко е на лице, отъ една страна безкрайни конференции за безоржжаване на народитѣ, отъ друга — военнолюбиви правителства и въоржжение до зѫби съ най-изтънченитѣ срѣдства на военната техника. При тия приготовления бждащата война ще бжде ужасна надъ ужаситѣ.

Не е ли тогава безсмислено да се повтаря ангелскиятъ химнъ? Не. За Бога не сжществуватъ минало, настояще и бждаще. Той е вънъ отъ пространство и време следователно, този идеаленъ миръ, който въодушевява народитѣ, ще настжпи тогава, когато посоченитѣ по-горе фактори на злото изчезнатъ. А това ще бжде, споредъ думитѣ на апостола Петра, когато *настане ново небе и нова земя въ които ще обитава правдата.*

Новогодишният подарък

Едно елегантно човѣче влѣзе въ бижутерния магазинъ.

— Добъръ день, върви ли нова година?

— Да разбира се г не, сигурно желаете пакъ нѣкой подаръкъ за госпожата?

— Да, случихте. Само че чуйте. Познавате ли това?

Господинътъ извади отъ джоба си една кутийка, отваряйки я показа една бисерна огърлица.

— Това е бисерната огърлица, която купихъ отъ Васъ миналата година като подаръкъ на жена си, нали?

— Да господине.

— Така, добре. Внимавайте сега. Както знаете има стопанска криза.

— Да, работата върви зле.

— Вижте! И азъ съмъ засегнатъ отъ кризата и не мога да купя новогодишенъ подаръкъ на жена си. . .

— Но Вие казахте, Вие искахте. . .

— Почакайте Почакайте приятелю Имамъ великолепна идея! Вие ще замѣнитѣ тия истински бисери сж фалшиви разбирате ли? И ще ми заплатитѣ за истинскитѣ бисери, колкото можете.

— Хмъ. . . съжалявамъ. . .

— Чакайте де, не искамъ пари отъ Васъ, За цената на истинскитѣ бисери ще взема нѣщо друго, да речемъ малъкъ обсипанъ съ диамантн ръченъ часовникъ за жена ми така че, тя ще има огърлицата и подаръкъ часовникъ за нова година, разбирате ли?

— Разбирамъ но. . .

— Какво но има тука? Това е една хубава сдѣлка за Васъ. Вие ще спечелитѣ двойно и тройно, Първо тия бисери сж платени веднажъ, спечелихте отъ тѣхъ. Второ давамъ Ви бисеритѣ сега по ефтено и трето безъ това ще спечелитѣ отъ часовника. Какво има да мислитѣ? Тука нѣма никакво но!

— Да, бихъ го направилъ но. . .

— Пакъ съ вашето но. . , Най-после кажете, какво е това но? . . .

— Съ удоволствие бихъ се съгласилъ на предложението Ви, но има една малка неопредолима пръчка.

— Каква е тази неопредолита пръчка?

— Госпожата Ви още преди три месеци направи сжщото предложение. Огърлицата е съ фалшиви бисери. Но затова пъкъ тя ще Ви изненада съ хубавъ подаръкъ за новата година.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Благоустройствения планъ на Мадритъ

Отъ войнитѣ насамъ гр. Мадритъ е получилъ твърде голѣмо разширение. Населението годишно се увеличава съ 9%, а въ периферията сж образувани нови четири квартала.

Новитѣ квартали, а така сжщо и старитѣ сж били наново прегрупирани и помѣстери въ единъ новъ планъ. Планътъ е билъ съставенъ отъ проф. инж. Херманъ Янсенъ. Янсенъ е получилъ първа премия въ конкурса въ размѣръ на 700,000 лева наши пари.

Кжщитѣ-бурдеи въ Белгия.

Общинския съветъ на градъ Монсъ (Белгия) е приелъ предложението на кмета по отношение нехигиеничнитѣ кжщурки, обявени за такива отъ специалната комисия. Всеки стопанинъ, който заема задължението, че ще съборн кжщурката си, получава една сума отъ 5 — 6000 франка. За да нѣма пречки отъ страна на държавата, тия пари ще се даватъ въ формата на ипотека срещу мѣстото. Собственика на мѣстото трѣбва да представи удостоверение, че притежава 1500 франка.

Новъ училищенъ законъ въ Швейцария

Училищната възрасть, която става задължителна за селото и града се счита отъ седмата до шеснадесетата.

Освобождаването на 15 годишна възрасть се допуща като изключение, обаче придружено съ голѣми затруднения. Възрастьта отъ 5 до 7 години е свободна отъ училищни задължения, обаче държавата е единствена властна да разпорежда съ този въпросъ. Всѣка учителка забавачка е длъжна да притежава дипломъ. Въ забавачницитѣ сж забранени всѣкакви сериозни занимания, а се препоржчватъ само детски игри. Градоветѣ се задължаватъ да увеличатъ училищата за анормално развититѣ и закъснели въ своето развитие деца. За момичетата на възрасть отъ 15 до 16 год. се предназначава специално занятие, свързано съ домакинство. На момчетата отъ тази възрасть се преподава теоретически и практически занятия по бубарство, градинарство, гладене на дрехи, грижи за болнитѣ и тѣмъ подобни.

* * *

Министерството на Търговията, Промишлеността и Труда известява, че по съобщение на Царската Българска Легация въ Бѣлградъ отъ 6 того, на 30. X. т. г. е билъ обнародванъ допълнителенъ протоколъ къмъ Полско Югославянски търговски договоръ, съ който се правятъ нѣкои измѣнения, а именно:

1. Опредѣлятъ се сегашнитѣ контингенти за вноса отъ Югославия въ Полша:

Пшенично брашно	1500	т.
Свежи ябълки	— 1000	„
Сливи, круши, череши, кайсии, праскови и дини	300	„
Свежо грозде	— 1000	„
Сушени ябълки, круши, кайсии, праскови, вишни	300	„
Сухи сливи	— 8000	„
Орѣхи	— 800	„
Консерви отъ варива и рибена паста	— 200	„
Сливовица	— 1200	„
Мараскинъ	— 10	„
Вино	— 5000	„
Консерви отъ риби	500	„
Килими	— 50	т.

Строителна изложба

Такава ще се състои въ Берлинъ отъ 9 Май до 9 Августъ 1931 год.

Работитѣ по подготовката на голѣмата международна строителна изложба, която ще се състои презъ 1931 г. въ Берлинъ, напредватъ твърде бързе. Това обширно изложение, засегащо всѣко строителство и свързанитѣ съ него области, ще стане въ голѣмитѣ градски изложбени хали и изложбена открита площь на Кайзердамъ въ Берлинъ подъ ржководството на берлинското градско бюро за изложби, панаири и туризъмъ. Строителната изложба ще обхваща следнитѣ отдѣли.

А. Международното изложение за градостроителство и жилищно дѣло.

Въ този отдѣлъ ще участватъ съ свои изложения редица държави, между които и Англия, Холандия, Чехословакия, Унгария, Америка, Франция, Русия, Югославия, Индия и др. Въ връзка съ това изложение и презъ времетраенето му въ Берлинъ ще се състоятъ конгреси на „International Federation fon и на Internationaler Verband fuer Wohnungswesen" Frankfurt a/M,

Б. Строителство въ наше време.

Въ този отдѣлъ ще излагатъ голѣми строителни фирми.

В. Съвременно жилище.

Ще бждатъ показани типови и нормени жилища, както се строятъ отъ общини, държави и строителни групи.

Г. Ново строителство.

Въ този отдѣлъ ще бждатъ представени индустритѣ за строителни материали и строителни машини.

Д. Специална изложба за земледѣлско строителство.

Ще съдържа образцови постройки изъ всички отрасли на земледѣлието. Селски кжщи, домове за земледѣлски работници, градинарски постройки, постройки за птицевъдство, краварство и пр. Пруското Министерство за Земледѣлие, Държ. Имоти и Гори ще покаже на този отдѣлъ една специална изложба за типови поселища.

Освенъ горнитѣ ще има отдѣли за пжтестроителство, гаражостроителство и др. Едновременно съ изложбата ще се показватъ строителни филми, ще се държатъ реферати и обяснителни сказки къмъ изложенията.

Различни германски и международни строителни съюзи сж опредѣлили конгреситѣ си за по време на изложбата въ Берлинъ.

Варненско Градско Общинско Управление

БЮЛЕТИНЪ

за придошлитѣ храни отъ поля въ Варнен. общ. житна борса
Отъ 15 до 20 XII 1930 год.

№ по редъ	Видъ на хранитѣ	Средната цена на хектолит. лева	100-хъ килогр. лева	Числото на коларитѣ
1	Жито	212	290	300
2	Колосъ	255	340	1
3	Ржжь	130	183	108
4	Мамули	180	205	152
5	Ечмикъ	125	203	39
6	Овесъ	75	180	5
7	Просо	—	—	—
8	Бобъ	406	520	29
9	Леща	225	310	2
10	Фий	220	275	29
11	Слънчогледъ	190	422	1
12	Грахъ	—	—	—

Варненско Градско Общинско Управление.

Сведения

За извършената работа въ Санитарното отдѣление и клоноветѣ отъ 22 до 28 XII 1930 год.

	Прегл. съ сан. кн.	Прегледъ болни	Направ. превръзки	Издав. бедни свид.	Раждания	Умирания	Операции	Дезинфек. стаи	Дезинфек. дрехи	Закар. въ болници	Рентгенизирани	Пневмоторакси	Посещ. на сестрата	Окжпвания	Направ. ревизии
Санит. отдѣл.	—	—	—	23	31	19									
I общ. амбул.	55	64	65												
II общ. амбул.	12	18	11												
III общ амбул.	16	18													
IV общ. амб.	6	35	21												
Дезинф. стан.	—	—	—	—	—	—	—	10	116	1	—	—	—		
Диспансеръ	—	77	—	—	—	—	—	—	—	—	7	2	34		
Общ. М. домъ	—	32	98	—	—	—	2								

Нач. общ. сан. служба: Др ъ Мартевъ